

TAJNA USPJEŠNE CRKVE

(pastor Mario Dučić, studeni 2003.)

“Službenici koji ne mole, koji nisu zaljubljeni u molitvu, nisu Božji službenici. Oni su suho drvo koje uzaludno zauzima mjesto u Kristovu vrtu. Oni su neprijatelji, a ne očevi. Oni su stranci koji su zauzeli mjesto pastira i koje ne zanima spasenje stada.”

Thomas Coke (1747. -1814.), nakon Johna Wesleyja jedan od ključnih ljudi koji je pomogao pri širenju metodizma. Napisao je biblijske komentare i promovirao metodističku misiju diljem svijeta.

Danas želim govoriti o jednoj dosta teškoj temi, o jednom važnom sastojku bez kojeg nijedna crkva u povijesti nije mogla biti uspješna. Za neke je to tajna, a za mnoge i nepoznanica – **molitva**.

Molitva je mjesto najveće borbe. Također, molitveni život može biti i najveći neuspjeh pojedinaca i crkve. Neke statistike ukazuju na to da oko 90 posto crkava nema tjedne molitvene skupove. Hvala Bogu za onih deset!

Baš sam neki dan u rukama imao časopis *"Decision"* u kojem je bio članak o pastoru Jimu Cymbali i njegovoj službi, odnosno o crkvi *"Brooklyn Tabernacle"* u New Yorku, poznatoj po nazivu *"Čekajući na Gospodina"*. Na upit: *"Kako ste vi i Carol preživjeli sve one rane godine u crkvi s ograničenim sredstvima, a toliko velikim potrebama?"*

Jlm Cimbala je odgovorio: *"Sjećam se da sam otišao u Floridu kako bih se odmorio nakon bolesti i to sam vrijeme proveo sa svojom obitelji. Crkva je narasla sa 20 na 50-60 ljudi i imao sam mnoge potrebe... Jednom prilikom dok sam pecao, rekao sam Gospodinu: "Što trebam učiniti? Baš ne znam dobro propovijedati. Gospodine, zašto si nas tamo stavio? Što mi je činiti?... Sveti Duh mi je govorio i stavio u mene želju da Carol i ja samo vodimo ljude u molitvi i da vapimo Bogu kao što su učenici činili u Djelima apostolskim te da, ako budemo tako radili, ne moramo brinuti za svaku propovijed jer će Bog providjeti sve što nam je potrebno... i tako sam vapio i vapio satima, nisam mogao stati, a Božja je prisutnost postala stvarna.*

Zatim je rekao da su utorkom uveli molitveni sastanak koji **"je postao mašina koja nosi crkvu"**. U početku je dolazilo desetak vjernih, potom je taj broj narastao na čak par stotina ljudi koji su dolazili te molili po 24 sata. Danas tisuće dolaze na molitvene sastanke...

Molitva je tajna uspješne crkve. Kako ona može utjecati na ljude oko nas? Danas je ta mašina zahrđala u mnogim crkvama.

Isus Krist nije rekao: *"Bdijte i slavite" ili "bdijte i plešite" ili "bdijte i plješćite" ili "bdijte i idite u crkvu"*. Nije čak rekao *"bdijte i čitajte Bibliju" nego "Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo."* (Matej 26:41)

Bdjati znači biti svjestan mogućih kušnji, prepoznati prevaru i biti duhovno opremljen za borbu. Molitva je jedini način da umaknemo tim kušnjama i đavolskim zamkama.

Ako smo izgubili osobni kontakt s Bogom, onda je sve ostalo što činimo samo fasada i pitanje je koliko ćemo se još dugo moći održati bez molitve. Koliko ćemo se još moći odupirati tim kušnjama i taktikama bez Božje snage? A kad govorim o molitvi, govorim o onoj koja je podijeljena na 50 posto našega govora Bogu i 50 posto Božjega govora nama. To je ispravna molitva. Ona nije monolog nego dijalog!

Danas mnoge crkve nemaju molitvene sastanke, i to je razlog zašto su nadjačane te nemaju snage zadobiti barem jednu dušu. Neke nam statistike govore da prosječni pentekostalni propovjednik moli manje od 90 sekundi na dan (Christianity Today), a prosječni crkveni član manje od 60 sekundi na dan.

I onda se pitamo zašto Crkva ne može nadjačati sile tame koje je svladavaju, a razne opačine, podjele i mlakost vladaju našom zemljom. Razlog tomu je što smo prestali moliti. Izgubili smo komunikaciju s našim svemogućim Bogom i tako predali jedino oružje koje može utjecati na duhovni svijet. Zato se današnja Crkva voli samo družiti, evangelizirati jedne te iste osobe i, naravno, skupljati članove iz drugih crkava jer je jedino oružje koje joj preostaje - "moja crkva je bolja."

Daljnje statistike pokazuju da 89 posto kršćana sebe smatraju tjelesnim kršćanima jer pod br. 1 ne mole svakodnevno.

Čitajući evanđelja možemo vidjeti da je Isus Krist veliki dio vremena provodio u molitvi. Nakon služenja bi se povlačio u osamu i molio. Cijelu noć bi proveo u zajedništvu s Ocem te potom odlazio na mjesta gdje je mogao služiti ljudima. Izvještaj u Markovu evanđelju kaže:

*"Rano ujutro, dok je još bio mrak, ustade, iziđe te ode na samotno mjesto i tu je molio."
(Marko 1:35)*

Uzmimo još jedan primjer: prije nego što je pozvao 12 apostola, otišao je na goru moliti: *"U to vrijeme ode Isus na goru da moli. Tu provede cijelu noć moleći Boga. Kad osvanu dan dozva svoje učenike te od njih izabra Dvanaesticu, koje prozva apostolima..."
(Luka 6:12)*

Crkva bi samu sebe sačuvala od nevolje kad bi molila cijelu noć prije postavljanja službenika. Umjesto toga, služi se demokracijom, izborima ili samo letimičnim zaključcima.

Neki kažu da je Isus to mogao, ali da takva molitva i predanje nije za njih. Biblija kaže da Isus i danas moli i posreduje za nas. Molio je i za Petra kad je rekao: *"ja sam molio za te da tvoja vjera ne malakše..."
(Luka 22:32)*

Ako otvorite bilo koji rječnik i potražite riječ molitva, vidjet ćete da je taj pojam objašnjen na više stranica. Molitva je ono što čini uspješnog kršćanina ili crkvu.

Najveći nedostatak jednog vjernika je bijedan molitveni život. Najveća slabost Crkve je nedostatak pobjedonosne molitve. Danas lako nagovorite vjernike na kršćanske koncerte, izlete, roštilj, kršćanski nogomet itd., ali ih ne možete nagovoriti na molitvu.

Sjećam se, dok sam bio na teološkom fakultetu, koliko se trebalo boriti da bi se nekoga nagovorilo na molitvu. Većina je bdjela nad televizorom, a nekolicina koja je naglašavala molitvu smatrana je "preduhovnima".

Molitveni su sastanci najčešće najmanje posjećeni iako je najvažnija stvar koju crkva treba činiti - moliti. Molitva je težak posao. Vidite, to nije usputna stvar, par gramatički dobro izgovorenih riječi. Molitva je duhovna bitka.

Koliko vas je odlučilo moliti i odjedanput osjetilo napade sa svih strana? Iznenada vam padaju na pamet stvari koje niste radili godinama i baš ih tada želite raditi. Počinje zvoniti telefon. Sotona će učiniti sve kako bi vas uznemirio ili udaljio od molitve!

Đavao te ne uvažava ako ne moliš. Bez molitve nema snage. Ako čitaš Bibliju, a ne moliš, bit ćeš sličan Skevinim sinovima koji su poznavali Bibliju, ali nisu poznavali Boga i zato su bili poraženi.

Sotoni je cilj zadržati kršćane i Božju crkvu što dalje od molitve! Ako vas ne može zaustaviti, onda će vas barem pokušati ograničiti u molitvi.

Jedan je stari puritanski propovjednik rekao: *"Sotona se boji kad nas vidi na koljenima u molitvi jer zna da ćemo se boriti protiv njega."*

Molitva je teška i krvava bitka. Dok je Isus molio u Getsemanskom vrtu, trebao je potporu anđela, a Pismo kaže da se zbog križa našao u smrtnoj borbi. *"Tad mu se ukaza anđeo s neba i počeo ga hrabriti. Kad se nađe u smrtnoj borbi, još je žarče molio, a znoj mu postade kao guste kaplje krvi što padahu na zemlju..."* (Luka 22:43-44)

William Gurnall je u svojoj knjizi *"Kršćani u poptunoj bojnoj opremi"* rekao: *"Najkrvavija i najužasnija bitka ikad vođena u povijesti ljudskog roda je ona koja se događa u ljudskoj duši."*

Zato sotona i šalje svoje ratnike kako bi vas udaljio od molitve. Ako vas uspije udaljiti od

molitve, imat će uvijek posljednju riječ. I ako može crkvu držati podalje od molitve, onda ima i autoritet nad njom.

Brat David Wilkerson je jednom rekao: *"Možete ići okolo i tražiti te ispovijedati svoja prava, ali je vrijeme da prestanemo s tim i počnemo tražiti te ispovijedati svoje grijeha."* Ako ste u ropstvu grijeha i ne molite, tj. nemate komunikaciju s Bogom, postajete smetnja u njegovu domu jer nemate autoritet. Božji autoritet i silu ne daje pozicija u crkvi nego molitva u suradnji s Duhom Svetim.

Drugim riječima, ako nismo u molitvi, ni kao pojedinci ni kao crkva, ne možemo dotaknuti đavolski svijet.

Apostol Pavao piše crkvi u Efezu: *"Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći! Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela nego protiv Poglavarstva, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima... sa svakovrsnom prošnjom i molitvom. Molite u jedinstvu s Duhom u svakoj prigodi, i k tome bdijte sa svom ustrajnošću i svakovrsnom molitvom za sve svete..."* (Efežanima 6:10-18)

Pavao je rekao: *"Bez prestanka molite"*, Isus je rekao: *"Bdijte i molite"*. Petar i Ivan iscijelili su čovjeka dok su išli do mjesta molitve:

"Petar i Ivan ulazili u hram na molitvu u deveti sat, upravo kada su ljudi nosili nekog čovjeka hroma od rođenja. Ovoga su svaki dan postavljali pred hramska vrata zvana Krasna.... Tada mu reče Petar: Ja nemam ni srebra ni zlata, ali što imam, to ti dajem: u Ime Isusa Krista Nazarećanina ustani i hodaj." (Djela 3:1-6)

Dok je molio na krovu kuće, Petar je uvidio da evanđelje nije samo za Židove nego i za pogane, pa je poslan u Kornelijevo kuću. *"Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, uziđe Petar oko šestog sata na krov kuće da moli..."* (Djela 10:9) Dobio je u

molitvi viđenje "otvorenoga neba..."

U 4. poglavlju Djela apostolskih piše da nakon što je apostolima bilo zabranjeno propovijedati o Isusu, Crkva se okupila i molila. "Kad to čuju, jednodušno podignu glas k Bogu. A sada, Gospodine pogledaj na njihove prijetnje pa slugama svojim daj da posve neustrašivo navješćuju riječ tvoju. Pruži ruku da se po imenu tvoga svetog sluge Isusa događaju ozdravljenja i čudesni znaci!" Kaže Pismo: "Dok su molili, potrese se mjesto na kojemu bijahu skupljeni. Svi se napuniše Duha Svetoga te neustrašivo počеше navješćivati riječ Božju." (Djela 4:24,29-31)

Sam je Isus (Evandjelje po Luku) išao iz molitve u molitvu, a učenici vidjevši kako potom diže mrtvace, iscjeljuje bolesne, izgoni zle duhove, otvara slijepcima oči, govore: *"Gospodine, nauči nas moliti!" (Luka 11:1)*. Znali su gdje leži tajna njegove snage.

Možemo podržavati misiju novcem, ali to ne znači da ćemo tamo i poraziti sile tame. Zato su u porastu homoseksualizam, seksualni nemoral, suicid, kriminal. No, to nam sve ne mora biti čudno jer je Isus rekao da će posljednji dani biti kao doba Sodome i Gomore, gore nego u Noino vrijeme...

Vjerovali ili ne, duhovi tame obuzeli su Božju crkvu. Danas crkve ne rastu nego se samo dijele, ne zadobivaju duše nego se družu i žene te propovijedaju jedni drugima. Neki nisu doveli Bogu nijednu dušu u posljednjih 50 godina... Neki već godinama sjede u crkvi i nikome nisu pošteno svjedočili jer su izgubili odnos sa živim Bogom.

Oni koji ne mole ne mogu roditi nove ljude u Kristu, puni su religioznosti, cinizma i prezira prema svima koji su slobodni i koji imaju dječju vjeru (2. Samuelova 6. pogl.).

U stanju smo činiti različite stvari, graditi svoje kraljevstvo, a najmanje smo spremni moliti! Često ni kršćanski roditelji ne mole za svoju djecu zbog čega ona i jesu buntovna. Sotona pobjeđuje jedino ako kršćane uspije "sačuvati" od molitve. Tada se smije crkvama, ruga kršćanskoj mudrosti, ali dok vjerni mole, on se trese od straha! *John Wesley je rekao: "Bog ništa ne čini, osim što odgovara na molitve vjernika."*

Charles Finney je rekao: "Božje su ruke vezane prema svetima koji ga trebaju tražiti da se pomakne."

C. H. Spurgero je rekao: "Nema boljeg duhovnog termometra do intenziteta vaše molitve."

Corrie ten Boom je rekla: "Griješ je ne moliti."

Mattew Henry je rekao: "Kada Bog želi poslati probuđenje, on prvo poziva svete na molitvu."

Molitva je duhovna borba i ako je snažna, sotona će joj se pokušati suprotstaviti.

Ustrajete li u molitvi, nadjačat ćete sile tame i vidjeti Boga na djelu.

U jednom od kršćanskih časopisa pronašao sam tekst na temu molitvenog sastanka.

"Sestra Molitveni sastanak preminula je nedavno u prvoj zanemarenoj svjetskoj ulici. Rođena prije mnogo godina, unutar velikog probuđenja, bila je snažno i zdravo dijete. Najviše se hranila svjedočanstvima i svetošću te je izrasla u velikoga svjetskog člana crkvene obitelji.

Prije par godina, sestra Molitveni sastanak gubila je zdravlje, postupno je gubila na težini sve dok nije postala bespomoćna zbog nedostatka sagibajućih koljena i hladnoće srca. Također, aktivnost i svjetska vlast te ciljevi pridonijeli su njezinoj smrti.

U svojim posljednjim trenucima ležala je u sjeni svoje radosti, a zadnje su joj riječi bile "Gdje su sveti?" Čak su došli i doktori specijalisti kako bi joj pomogli, uključujući i doktora rada i pridruživanja. Oni se nisu mogli složiti po pitanju njezine bolesti te su joj ubrizgali doze organizacije, socijale, suhoparne religijske edukacije, a postmodernisti su rekli da joj nedostaje duhovna hrana. Ostali su rekli da joj nedostaje post i vjera, ali je religija i sramota bila ubojita.

Samo njih par je bilo prisutno te posljednje trenutke sjećajući se i naričući nad njezinom prošlom ljepotom i snagom. Posebno odabrani ljudi su joj priredili pokop sa zahtjevom da on bude na nekom udaljenom mjestu, a oni sami nisu došli.

Nije bilo ni cvijeća, a njezine najbolje pjesme: Divna milost i Stijena spasenja nisu bile pjevane. Umjesto njih, gospodična je Moderna pjevala na drugome mjestu. Tijelo je prebivalo u predivnome lijesu zvanom slava, čekajući na nekoga odozgo.

U njezinu bi se čast crkva zatvarala svake srijede, a svake zadnje srijede u mjesecu,

sestre bi se okupljale kako bi poslužile raznim osvježenjima, sjećajući se muškog nogometnog kluba."

Danas su molitveni sastanci skoro izumrli. Oni su vrsta pred istrebljenjem!

Moderni molitveni sastanci su čitanje liste, a današnji kršćani se samo mole za svoje potrebe. *"O Gospodine, daj me blagoslovi financijski, daj mi novi auto, blagoslovi mog tatu, mamu, rođake i najviše od svih mene... blagoslovi naš party, nađi mi muža ili ženu, providi DVD u Isusovo ime."* Tako mole današnji molitveni ratnici i još kažu na kraju: *"Oops, izgubio sam si hlače, a i frizuru moram popraviti..."*

Dopustite mi da kažem istinu o ovoj zemlji: "Predali smo se silama tame, za molitve kažemo da nam je teško moliti ili da nemamo vremena ili ako dođemo, onda spavamo ili razmišljamo kad će završiti kako bismo se mogli najesti ili eventualno sjesti konačno na sok ili kavicu s drugima."

Ali znate li što Bog čini kada njegova crkva ne moli? Uvijek dopušta da se nešto loše dogodi!

Rana je crkva bila snažna, rasla je. Kakve su to samo propovijedi bile... Biblija govori da je crkva bila toliko snažna da su ljudi na ulice iznosili bolesnike te ih postavljali kako bi barem Petrova sjena pala na njih i iscijelila ih. *"A preko ruku apostolskih događaju se mnogi čudesni znakovi u narodu, tako da su čak na ulice iznosili bolesnike te ih postavljali na postelje i nosila, da barem sjena Petrova, dok je on prolazio, padne na nekoga od njih."* (Djela 5:12,13)

A u 6. poglavlju vidimo i zašto su ti ljudi bili snažni. *"...a mi ćemo se u potpunosti posvetiti molitvi i službi propovijedanja."* (Djela 6:4) Shvatili su u čemu je tajna. Nisu mogli posluživati za stolovima i zanemariti molitvu i riječ. Svoju su snagu dobili u samoći s Gospodinom!

Možemo puno toga organizirati, možemo biti obrazovani, možemo čak imati ljude, a ipak biti bez njegove snage. Bog traži ljude koji će se udružiti s njim jer, najslabiji kršćanin na

svojim je koljenima nepobjediv. Nepobjediv!

Ne moraš biti dobar govornik, ne moraš biti nešto posebno nego samo zavapi Bogu. U *Otkrivenju 2:11* Isus kaže: "*Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt.*" U *2:26* kaže: "*pobjedniku, vršiocu mojih djela do kraja njemu ću dati vlast nad poganima.*" Crkva mora biti militantna ako želi pobijediti i nadjačati đavla. Ako ne molite, Bog vam ne može pomoći. Iako imamo autoritet nad đavlom, Bog ima svoj zakon koji se zove molitva i nikako ga ne možemo zaobići.

Našim molitvama pobjeđujemo sile tame u nebeskim prostorima. Ako pobijedimo u molitvi, pobijedit ćemo i u drugim područjima. Postat ćemo plodni i blagoslovljeni. Trebamo zajedno moliti u jezicima, preuzeti autoritet i stajati na njegovoj Riječi!

Djela apostolska 12 pogl. Čitamo da se đavao digao na crkvu jer je bila snažna u proklamiranju Božjeg kraljevstva tako da u *12:1* čitamo: "*U ono vrijeme kralj Herod počeo zlostavljati neke članove crkve. Mačem pogubi Ivanova brata Jakova. Videći da je to drago židovima, uhvati još i Petra.*"

Situacija je izgledala vrlo poražavajuće; Petar u zatvoru, Jakov ubijen, mnogi su zatočeni. Apostola Petra je čuvalo 16 rimskih vojnika. Izgledalo je kao da se i Herod uplašio nadnaravnoga.

Kada je Petar bio u zatvoru, crkva nije organizirala plan oslobođenja, niti su išli kod Heroda da mu ponude neku cijenu za Petrovo oslobođenje. Petar je molio za mnoge, a sada oni trebaju moliti za njega. U 12. poglavlju čitamo o grupi koja moli za njega. Crkva je molila Boga "*neprestano za njega*" (5). Nije samo imala jedan molitveni sastanak nego su stalno molili. Pouzdali su se u Boga, operacija koja ne može propasti je molitva.

Nisu brinuli o tome hoće li Herod umrijeti, nisu molili da oni izbjegnu Petrovu sudbinu. Nisu tražili od Boga još jedan izlazak u obećanu zemlju. Molili su za jednu osobu - Petra. Molili su za jednu stvar - oslobođenje.

Neki kažu da oni unutra, kada je Petar došao do vrata, nisu vjerovali. Mislim da su prije bili začuđeni brzinom odgovora. Anđeosko oslobođenje ne nalazimo u modernim teologijama ni crkvama danas. Možda bi neki čak htjeli da Bog odgovara na neki manje

posramljujući način. Nakon svega, tko bi očekivao da će se anđeli pokrenuti nad molitvenom dušom? Ali, nadnaravni rezultati dolaze na mnoge kršćane koji mu vjeruju. Gospodin je uzdrmao zatvor potresom kako bi oslobodio apostola. **Molitva je dinamit!** Ne postoji oružje koje može neutralizirati molitvu. Neke stvari mogu usporiti odgovor na molitvu, ali ništa ne može zaustaviti Božji naum.

Prva stvar koja se od nas traži u molitvi je vjera. Da vjerujemo da Bog nagrađuje one koji ga traže, da vjerujemo da je on živ i da zato njegova snaga nije samo za Petra nego i za nas, da vjerujemo da je on ljubav i da se brine za svoje, da Bog ima silu protiv koje nitko ne može stati, da je on istina i da ne može lagati, da je on kralj i nikad se neće odreći svog prijestolja!

Zato trebamo moliti bez prestanka, moliti da se slomi naš status quo, moliti da se osuši svaki naš interes i sebičnost, moliti da se smijemo u kušnjama: "*Bit će učinjeno*", moliti gledajući na stvari koje su pod našim nogama, moliti za stvari koje su na njegovu slavu! Ali moramo paziti da molitva ne postane ritual, da ne molimo molitvu radi molitve, da mu ne dajemo šoping listu, da mu ne predajemo samo svoja bremena već i da primamo nova.

Danas je teško naći molitvene ratnike. Svi bi radili sve samo ne molili! Jedan od nama poznatijih bio je *Charles Finney*, američki propovjednik probuđenja u 19. stoljeću.

Jedan od njegovih najdražih stihova je u *Izaiji, 66. poglavlju*: "*Prije neg bolove oćutje, eto je rodila. Prije neg trudove osjeti, porodi dječaka.*" (7. redak)

Neki zapisi kažu da je molio 4-6 sati dnevno. Zna li da su ga čak trebali sakrivati kako bi se mogao naspavati jer bi mu grešnici kucali na vrata da bi se spasili.

Ima jedna priča o njemu koju bih vam htio podijeliti za kraj:

Jednom je propovijedao u Pensilvaniji u danskoj zajednici. Danas ljudi vole reći: "Ja ne plešćem, ne plešem jer sam iz takve kulture ili denominacije", ali to ne vrijedi pred Bogom. Kada je ušao, rekao im je: "*Niste spremni da vam se propovijeda. Ako ćete moliti, doći ću ponovno navečer i propovijedati.*"

Htjeli su ga skoro ubiti, toliko su bili gnjevni, ali se jedna žena ustala i rekla: "*Što vam je ljudi, on nam govori istinu! Đakone Smith, spavali ste sa sestrom Jones!*"

Tako je crkva cijelo poslijepodne ispovijedala svoje grijehе. On se vratio navečer i počeo propovijedati. Bilo ih je oko 300. I zapis kaže da kad je otvorio usta, mač Božji ih je sjekao i s lijeve i s desne strane, svaki od njih je ležao pred Bogom tražeći milost i oprostenje.

Također, zapis kaže da je sa sobom uvijek imao jednog čovjeka po imenu otac Nash. I kada je Finney propovijedao, Nash je molio za njega: *"O Bože pomaži Charlesa, neka se tvoja sila spusti na njega..."* Ljudi su se obraćali i prije nego što je stupio u neki grad. Tada baš nisu smjeli govoriti o čudima kao danas, ali ipak je Finney rekao da mu se Bog objavio više puta.

Charles je isto bio kršten Duhom Svetim i govorio u tuđim jezicima, što je tada bilo revolucionarno. Koliko više mi danas imamo!

Boga ne zanima vaša pozadina, nacionalnost, obrazovanje, njega zanima vaše srce koje vjeruje. Samo ako vjerujemo i u vjeri molimo, Bog će nam dati snagu da stanemo ispred bilo kakve gore i kažemo: *"Premjesti se u more."* Molitva je tajna Isusova uspjeha, rane crkve, a i današnje crkve. Bez nje ne možeš disati. Ako postaneš molitveni ratnik, vidjet ćeš stvari koje nitko nije vidio. Jeste li spremni od večeras prići bliže i probati na njegov način. Tajna uspješnosti – molitva!!!